

МІЖРЕГІОНАЛЬНА
АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

ОСВІТА У ХХІ СТОЛІТТІ: ШЛЯХИ РОЗВИТКУ

Випуск 5

*Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції
“Новітні освітні технології в контексті сучасних
глобалізаційних та інтеграційних процесів”
м. Київ, МАУП, 10 жовтня 2012 р.*

Київ
ДП “Видавничий дім “Персонал”
2013

*Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом
(протокол № 9 від 31.10.12)*

Редакційна колегія:

*Подоляка А. М., д-р юрид. наук — головний редактор
Головатий М. Ф., д-р політ. наук, проф. — заступник головного редактора
Чернуха Н. М., д-р пед. наук, проф. — заступник головного редактора
Ігнатченко А. А., канд. техн. наук — відповідальний редактор*

Видання здійснене в рамках проекту
“Наукові праці МАУП”

**Освіта у ХХІ столітті: шляхи розвитку / МАУП. — К.: ДП “Видав-
О-72 ничий дім “Персонал”, 2010 —**

Вип. 5: Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції
“Новітні освітні технології в контексті сучасних глобалізаційних та інтегра-
ційних процесів”, м. Київ, МАУП, 10 жовт. 2012 р. / редкол.: А. М. Подоляка
(голов. ред.), М. Ф. Головатий (заст. голов. ред.), Н. М. Чернуха (заст. голов. ред.),
А. А. Ігнатченко (відп. ред.). — 2013. — 264 с. : іл. — Бібліогр. у кінці ст.

У збірнику подано статті учасників Міжнародної науково-практичної конференції
“Новітні освітні технології в контексті сучасних глобалізаційних та інтеграційних
процесів”, присвяченої найважливішій проблемі сьогодення — розвитку освіти в Украї-
ні. Статті охоплюють широкий діапазон наукових досліджень українських учених.

Для науковців, освітян, державних службовців, політиків, викладачів і студентів,
а також усіх, хто цікавиться розвитком української освіти.

ББК 74.04(4УКР)я43

Л. В. Старих Система неперервної освіти: реалії та перспективи	172	<i>управління міжнародного бізнесу .....</i>	207
А. П. Войченко Внедрение элементов управления образованием на базе он-лайн системы генерации аналитических отчетов	176	Гяемніца Халіл Місце і роль практикуму з розв'язування математичних задач в системі математичних знань	214
М. В. Даневич Проблеми розбудови електронного освітнього середовища в ракурсі формування громадянської свідомості	180	А. В. Золотаревський До питання розвитку вітчизняної освіти	219
Ю. К. Корсак Про скерування освіти XXI ст. на ноорозвиток людства	183	Т. В. Коваль, Л. А. Антоноук Неефективність практики вищої школи США в Європі	222
Н. О. Рябцева Підвищення ефективності освітнього процесу дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування	186	Кот Агнєшка Єва Методичні підходи до діагностики трудового менталітету управлінського персоналу виробничої організації	225
Т. М. Співак Основні напрями розвитку сучасної освіти	189	Куттловчі Шекір Міжнародна правосуб'єктність транснаціональних корпорацій	230
О. Вашова Державне управління культурою і державна культурна політика в умовах міжнародної інтеграції	195	Мустафа Рагмі Роль інформаційного продукту в системі ринкових відносин	236
О. П. Войченко Н. В. Попова, А. Ю. Кравченко Н. М. Медведєва, В. Б. Полякова Програмне та методичне забезпечення для підтримки ефективної взаємодії користувачів на базі спеціалізованого електронного простору	203	А. С. Олішевський Підготовка та перепідготовка особового складу підрозділів цивільного захисту в Україні	243
Герджаліу Сафет Критерії оцінювання корпоративного		Н. В. Попова, А. Ю. Кравченко Н. М. Медведєва, В. Б. Полякова Глобалізація та якість освіти	247
		С. М. Тищик Аналіз моделей самоорганізації глобального інноваційного процесу	250
		Шакірі Ментор Керім Основні засади формування сприятливого соціально- психологічного клімату в колективі	257

А. В. ЗОЛОТАРЕВСЬКИЙ

докторант

Міжрегіональна Академія управління персоналом, м. Київ

ДО ПИТАННЯ РОЗВИТКУ ВІТЧИЗНЯНОЇ ОСВІТИ

Освіта у XXI столітті: шляхи розвитку, вип. 5, 2013, 219–221

Українське суспільство в умовах трансформації, інформатизації і глобалізації перебуває в стані хронічної квазістабільності та невизначеності. Вітчизняні соціальні інститути функціонують в реаліях єдиного поля контекстів, що для України стає загальною характеристикою, принаймні — відчуття нестабільності соціальних процесів та насиченість негативних передчуттів й суспільних очікувань.

В атмосфері пересічності очікувань негативних проявів загального поля контекстів вітчизняна система освіти отримала масштабний пласт викликів, що зосередились на отриманих студентами знаннях, як остаточному результаті освітнього процесу. Навчання як освітній процес має набути гнучкого характеру та продемонструвати готовність до набуття учнівським загалом додаткових знань і навичок як для доповнення до попередньої запрограмованої навчальної програми, її розширення, так і для позапрограмних занять з оволодіння та генерації нового знання.

Українська національна стратегія, подібно багатьом іншим, орі-

єнтована на вирішення однієї глобальної проблеми — збереження національної ідентичності та незалежності в умовах динамічно мінливої міжнародної політики.

Перед нинішньою системою освіти в Україні стоїть гостре питання щодо надання можливостей учням та студентам одержати сучасні знання з природничих та гуманітарних дисциплін в умовах хронічного дефіциту освітянського ресурсу та гострої нестачі часу в учнівсько-студентського загалу.

Світ на початку XXI ст. переживає інтенсивний розвиток інтеграційних процесів постіндустріального суспільства, що потребує політичної та економічної організації відповідно до вимог ринкових трансформацій в суспільстві. Сучасні демократичні тенденції вимагають від громадянина усвідомлення власної ролі й значення в житті суспільства, виявлення ним власного потенціалу для суспільних перетворень. Важливими умовами демократичного суспільства є ціннісні орієнтації, такі як громадянська освіченість, компетентність, виховання поваги до прав людини, толе-

рантності, вміння знаходити компроміс [5, 14]. Усе це має ретранслюватися системою освіти та виховання особистості у суспільстві.

Нині стан справ набув характеру хронічної відірваності освітньої сфери від потреб країни. Це дуже небезпечно для країни, оскільки Україна, як й інші держави Східної Європи, впрямки залежна від паритету якості проявів національного масштабу з аналогічними проявами міжнародних партнерів. Втрата партнерського потенціалу призводить до такого самого результату, як і поразка на міжнародній арені, — до національної катастрофи.

Серйозну проблему, останнім часом сформовану в нашому суспільстві, можна описати як “незайнятість молоді”. Фактична втрата яких би то не було життєвих орієнтирів, що постає з епохи лихоліття, відмови від десятиліттями вибудовуваної системи цінностей, стала нормою для більшості представників молодого покоління. З настанням тотальної комп’ютеризації багато хто вирішив піти найпростішим шляхом: відмовитися від реальних контактів з людьми, які оточують, і знайти себе в якомусь віртуальному світі. Таку тенденцію можна скільки завгодно піддавати критиці, але сьогодні вона стала реальністю, а тому при відповідному підході можна і її використовувати з достатнім ступенем ефективності. Тільки от тут і виявляються всі підводні камені такого використання. На жаль, часто прояв незайнятості молоді, помножений на розширення впливу Інтернету, певні сили намагаються використати в деструктивних цілях: підірвати звичні

попереднім поколінням авторитети, створюючи систему нових, асоціальних ідеалів і норм життя, формувати негативний психологічний фон, приводячи до відкритого протистояння в суспільстві, підсумком якого може бути зростання кримінальної активності й кількості протизаконних дій.

Студентство сьогодні перебуває в епіцентрі перетину багатьох культур, а окрема молода людина формується і є носієм декількох культур — етнічної, світової, міської чи сільської, елітарної чи масової, статевікової, соціальної, політичної, правової, економічної. Саме тому виховання у вищі є визначальним чинником і необхідною складовою полікультурної освіти, бо абстрактне виховання, не пов’язане з традиціями, менталітетом, нагальними та майбутніми потребами українського соціуму, не може бути реалізовано повноцінно, адже воно не зможе сприяти формуванню цілісної особистості, вбудованої у соціокультурні відносини [1, 55].

В умовах ринкових відносин та глобалізації суспільство, як ніколи раніше, потребує чіткої та зрозумілої концепції розвитку. Адже головна риса ринкової парадигми — конкурентоспроможність, тобто переверщення розвитку конкурента: організації, соціуму чи державного об’єднання. Спільнота, що не має власної парадигми розвитку, приречена розвиватися, в кращому випадку, за сторонніми вказівками, а в гіршому — на цілковитому хаосі. Саме тому слід активно формувати, випробовувати, впроваджувати, та вдосконалювати нові, ефективніші ідеї та концепції розвитку суспільства. У світовій практиці розвитку суспільства за-

вжди є місце ротації конкретних прийомів та загальних концепцій розвитку з метою недопущення застою наявних “ідеологічних авуарів”. Також всесвітньою стала практика відбракування концепцій та стратегій, впровадження котрих не забезпечує стандартів та пануючого тренду розвитку. Так поступово створюються ідеї розвитку, адекватніші вимогам часу. Адже, втративши темп розвитку, спільнота, суспільство, нація чи країна втрачає власну конкурентоспроможність і перетворюється на матеріал для розвитку своїх конкурентів [5, 73].

Література

1. *Бєлова Л. О.* Виховна система ВНЗ: питання теорії та практики / Л. О. Бєлова. — Х.: НУА, 2004. — 35 с.
2. *Герасіна Л. М.* Рецензія на монографію Бєлової Л. О. “Виховна система ВНЗ: питання теорії та практики” // Український соціум. — 2005. — № 1 (6). — 139 с.
3. *Гальчинський А.* Чи можливе українське диво в економіці? — Дзеркало тижня. — 2001. — № 22 (346). — 15 червня.
4. *Згуровський М. З.* Наша мета — найвищий рівень освіти // Щотижнева газета Національного технічного університету України “КПІ” “Київський політехнік”. — 2006. — № 25.
5. *Золотаревський А. В.* Національна філософія, як підґрунтя створення національної ідеї. Українсько-польські паралелі // Українська полоністика. Житомирський держ. ун-т ім. Івана Франка. — 2008. — № 5.